

21 мај 2017
18:05**УТРИНСКИ**
ВЕСНИК**АКТУЕЛНО****Коцијанчич: Решението на кризите во Македонија и во Албанија е резултат на силна работа****Лицата со посебни потреби кампуваат за да бидат видени и слушнати****Иванов: Со Јордан постигнавме напредок во сферата на разузнавање и размена на информации**

АРХИВА

КОНТАКТ

РЕДАКЦИЈА

МАРКЕТИНГ

ПРЕТПЛАТА

период од-до

2006

- 2017

Почетна

| ВЕСТИ

| КУЛТУРА

| СПОРТ

| МАГАЗИН

[19%](#) [STB 958.64 0.84%](#) [STIL 90.00 3.71%](#) [TKVS 2,505.00 7.42%](#) [TNB 10,658.12 -0.35%](#) [TPLF 1,288.00 0.39%](#) [TTK 810.00 0.87%](#) [USJF 22,817.46 0.52%](#) [ZILU 165.00](#)

ПЕЧАТЕНО ИЗДАНИЕ

Tweet

Follow @UtrinskiVesnik

Ми се допаѓа 0

11.04.2008, 18:56

ДРЖАВАТА ПОТФРЛИ ВО КУЛТУРАТА И ВО УМЕТНОСТА**Скулпторот Александар Ивановски - Карадаре ја смета фигурацијата за најсилен период во развојот на скулптурата****Катерина Богоева**

„Набљудувајќи ги луѓето се трудам да го насетам животот кој чувствувам дека е некаде внатре во нивните тела. Не можам да го видам но знам дека постои, не знам ни што е, ни како функционира, ни како изгледа, но човекот е жив. Тоа мора да биде исто и со скулптурата. Мора животот да е во неа, во спротивно таа би била само облик, форма“, вели скулпторот Александар Ивановски - Карадаре, чија што ретроспективна изложба може да се погледне до почетокот на идната недела во Мултимедијалниот центар „Мала станица“.

Во галерискиот простор, шетајќи од скулптура до скулптура, разговаравме деновиве со него, регистрирајќи ја истовремено и неговата моќ континуираните истражувања во уметноста вербално да ги презентира, а во последно време и да ги бележи на хартија.

Неговата скулптура „Продавач на лозови“ која е дел од поставката на Националната галерија на Македонија, не е меѓу изложените фигури на луѓе создавани во осумдесеттите години на минатиот век, по кои овој автор стана препознатлив, иако вниманието на ликовната критика на себе го свртел уште во 1973 година, со апстрактните фигури изработени од дрво и плексиглас, презентирани на групна изложба под наслов „Импулси“ во Музејот на современата уметност.

„И мојата скулптура 'Продавач на весници' не е меѓу изложените, бидејќи се наоѓа во постојаната збирка на Музејот на современата уметност во Белград, а тие двете се дел од скулптурите на оптеретени, стари личности кои ги работев интензивно подолг период. А, почнав во седумдесеттите години со апстракција која беше новина сметајќи ги таквите скулптури за сензации

Електронско издание

ДЕНОТ НИЗ ФОТОГРАФИИ

НАЈНОВИ ВЕСТИ

- РЕВИЈАЛНА ТРКА "ВОЗИ ПРАВО, ВОЗИ ЗДРАВО"
- ИТАЛИЈА ВОВЕДУВА ЗАДОЛЖИТЕЛНА ВАКЦИНАЦИЈА НА ДЕЦАТА
- ИВАНОВ НА СВЕТСКИ ЕКОНОМСКИ ФОРУМ ВО ЈОРДАН
- СУСПЕНДИРАНИ 15 ВРАБОТЕНИ ВО МВР ЗА ИНЦИДЕНТИТЕ ВО СОБРАНИЕТО
- ФЕНЕРБАХЧЕ И ОЛИМПИЈАКОС ЌЕ СЕ БОРАТ ЗА ЕВРОПСКАТА ШАМПИОНСКА ТИТУЛА

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

20° СКОПЈЕ

ВРЕМЕ

Претежно
облачно

НЕД	ПОН	ВТО	СРЕ	ЧЕТ
20	21	22	21	21
ПЕТ	САБ	НЕД	ПОН	ВТО
19	21	22	24	26

овозможено од [Yahoo! Weather](#)

НАЈЧИТАНИ

НАЈКОМЕНТИРАНИ

Од недела нов влажен бран

Фенербахче и Олимпијакос ќе се борат за европската шампионска титула

Суспендирани 15 вработени во МВР за инцидентите во Собранието

што доаѓа од надвор и се чувствуваа како некакви психолошки импулси. Со нив бев застапен скоро во сите делови на поранешна Југославија. Но, како што го проучував тој период, сакав со скулптурите да ги доловам човечките чувства, а апстракцијата тоа не го дозволуваше. Во период кога сите почнуваа, јас завршив со апстракцијата и почнав да работам фигуралика, поради што ми откажуваа соработка институциите каде требаше да изложувам. Долг период ме запоставија и критичарите, а што ме зачуди претрпел критика и од Музејот на современата уметност. А, јас упорно продолжив со моите проучувања, независно од моменталните трендови. Но, периодот со фигурацијата кој најмногу сите го негираа, излезе дека е најсилен“, посочи скулпторот, кој на оваа изложба презентира најголем број дела од својот најнов период.

Со посебно љубопитен тон на гласот, говори за своите проучувања на човечката фигура, потенцирајќи ја нејзината комплицираност и смета дека е штета што човекот во ликовната уметност не е подолго време разработуван.

„Ме фасцинираше уште од почетокот на проучувањата создавањето на човечкиот облик како прекрасна сензација, но и неговото постепено исчезнување. Ги набљудував обичните луѓе околу мене, нивните проблеми, нивниот внатрешен живот, борбата за опстанок, за потомство, но и крајот кога сето тоа исчезнува. Полека завлегов во нови творечки периоди, во размислувања за развојот на човековиот дух, за неговиот не само научен, туку и духовен развој. Духот кој е заробен во материјата секогаш има некој проблем, треба да се изградува, да се усовршува. Го проучував заробениот дух во скулптурата, неговото претворање во енергија, како трепери во сликарството и затоа моите изложени слики, се трепетливи.

Скулптурите кои ги создавам во последниот период, се со послободни енергии. Употребувам и готови елементи кои почнаа да ме фасцинираат, како што се кутии од пиво, пластични цветови кои fino се вклопија. Ме воодушевува совршенството на природата, ги проучувам нејзините трансформации, ги пренесувам во својот свет. За мојата постара творечка фаза, размислувам како за нешто многу рационално, а сегашната ја сметам за нешто кое сум го имал во потсвеста. Сега се занимавам малку со посвежи теми, ги барам луѓето низ времето, ги претставувам како низ него некаде одат“, вели Карадаре, кој во изработката на фигурите од последниот период користи и боја. Вежбајќи го користењето боја, почнал и да слика.

Овој македонски скулптор со потекло од Прилеп и со завршена Академија за ликовни уметности во Љубљана во 1968 година, зад себе има само пет самостојни изложби, многу групни претставувања, но и многу награди. Не сака да изложува често, не сака публицитет бидејќи смета дека „творештвото му е личен чин“. Вели дека не може да разбере зошто неговите две фигури на девојки кои шетаат, што требаше да бидат поставени на кејот на Вардар, во центарот на Скопје, одбрани на конкурс и платени од страна на градските власти во време на мандатот на поранешниот градоначалник Ристо Пенев, сеуште чекаат некое друго време.

Иако е доста наградуван, Карадаре сеуште не поставил ни една своја скулптура во јавен простор, а таквиот вид презентација и облагородување на просторот го смета за мошне значајно. Работи како самостоен уметник, мал период бил и сценограф во Македонската радио - телевизија, а неговото име стои и зад сценографијата на „Охридско лето“ и „Макфест“.

■ Пипа кажа „Да“

■ Моја Европа: Германско - полско помирување 2.0

■ Германија: Еден милион слободни работни места

„Изработката на скулптурата е скапа работа. Скулпторите мора од многу работи да се лишат за да работат, особено младите. Поради тоа и ја нема многу скулптурата, не само тука, туку воопшто во светот. А, на неа мора константно да се работи, да се развива исто како и личноста. Со едно, две, пет дела, неможе да се искажат чувствата или сознанијата. Младите автори често, иако биле добри, брзо ги снемјува, бидејќи не можат да го издржат притисокот. Ги сакам новите правци, но сметам дека повторно треба да се вратиме кон човекот, бидејќи се оди преку него“, вели скулпторот, кој го критикува начинот на кој надлежните институции го водат оплеменувањето на јавниот простор со скулптури.

„Кај нас постои голем проблем со поставувањето на спомениците, на скулптурите, бидејќи се фаќаат многу врски. Добрите решенија се важни пред се за Македонија, а потоа следува кој е нивниот автор. Но, ние во сите области потфрламе. Најдобрите луѓе никако да дојдат до израз. Незнам дали затоа што работат па немаат време, а другите истовремено повеќе се врзуваат со политичарите. Структурите кои тоа го решаваат треба да бидат пообјективни, бидејќи колку што гледам, не секогаш на конкурсите победуваат најдобрите работи. Како млад, многу пати учествував на нив и добивав награди, но не можев никаде да ги изведам своите скулптури. Сеуште не сум добил понуди да бидат изведени во јавен простор изложенивие дела.

А, во светот се практикува стручните луѓе од надлежните институции да доаѓаат на изложби и да одбираат скулптури што треба да се постават на одредени места, бидејќи на изложбите се презентираат дела кои се чиста креација, не се правени по нарачка. Нарачките се ладни и ретко кога биле добри. Стручните луѓе треба да одат и во ателјеа кај млади скулптори и да одбираат, но нив никој не ги вика. Треба да постојат и нарачки, не сум против нив, но кај нас ниту едниот, ниту другиот начин не функционира како што треба. Државата треба да им помага особено на младите автори за да го задржи нивниот творечки дух, но таа многу потфрли во областа на културата и уметноста. Мора да застане сериозно зад овие области, бидејќи тоа е од интерес на сите.

Страниците гледаат колкава ни е културата, што имаме направено од творечките личности. Творештвото е реткост, ретки се луѓето кои создаваат, а кај нас, кај што ги нема многу, уште и не се поддржуваат. Таман ќе пркне некој, сите како да се против него. Уште додека студирав во Словенија, гледав како добрите автори се почитуваат и од колегите и од државата. Самите автори длабоко во себе знаат кој е добар, а кој не, а добрите таму повеќе ги ценат, добиваат стипендии, ги помагаат разни фондации. Политиката треба да создаде позитивен амбиент за да може творецот да работи. Тоа не се некои големи инвестиции, но некако кај нас моментално не оди“.

Статијата е прочитана 1772 пати.

 Препорачај Биди прв од твоите пријатели кој би го препорачал ова.

 Сподели

[Испрати коментар](#)

ОСТАНАТИ ВЕСТИ

Почна изградбата на првата дигитална библиотека

Стартуваше „Битола - град на културата“

Срцето на европскиот театар се пресели во Солун

Македонски кореографии на „Танц фест“

Велес доби полуконцертен клавир